

Parshat Bereishit
Whatever Happened to Kayin?
 Simon Wolf

Adam and Chava have three children, Kayin, Hevel and Sheit. From the text of the Torah, the destiny of two of them is clear. Hevel is killed by his brother Kayin before he produces any offspring and therefore has no descendants. Sheit is born later than Kayin and Hevel and Adam and Chava see him as a "replacement" for their lost son Hevel.¹ After reporting his birth, the Torah then begins a detailed listing of the ten generations that spanned from Adam until Noah through Adam's son Sheit. The remainder of the Torah and seemingly the world population all descend from Sheit. On the other hand, what happened to Kayin's family is completely ambiguous.

The Torah relates the story of the short life of Hevel. Adam and Chava have two children. The first of which is Kayin, who is named such by his mother Chava as she declares, "Kaniti Ish Et Hashem (קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה)." Rashi reads her statement as asserting her partnership with God in the creation of Kayin, "I have acquired (קָנִיתִי) a man with God (עִם יְהוָה)." The Radak follows Rashi's lead, but translates Kaniti as "I created (עִם יְהוָה) a man together with God (קָנִיתִי)." Whereas, the Ibn Ezra offers both Rashi's interpretation and the possibility that it means "from God (מִן יְהוָה)," that she acquired Kayin as a gift from God.⁴ The Ramban, on the other hand, translates "Et Hashem (אֶת־יְהוָה)" as "for God," that Chava had produced or acquired a child that would serve God and stand in their stead after they passed away.⁵ Without any accompanying

explanation, their second son is named Hevel. Hevel takes up shepherding while Kayin, following in the footsteps of his father, becomes a tiller of the soil (עֹבֵד אֲדָמָה).⁶

After some time had elapsed, Kayin brought on offering to God from the fruits of the ground.⁷ Hevel follows suit and offers from the firstlings of his flock to God. God pays heed to Hevel's offering, but not to Kayin's offering. Kayin is distraught and angry over not winning God's favor for his offering. God in the ensuing conversation suggests to Kayin that it is within Kayin's power to determine his fate and that finding God's favor was within his reach. Kayin, seemingly ignoring God's encouragement to repent or rectify the situation,⁸ then speaks to his brother and when they are in the field together, Kayin attacks his brother Hevel and kills him. When God approaches Kayin regarding the whereabouts of his brother Hevel, Kayin responds, "Am I my brother's keeper?" God then rebukes Kayin and tells him that "Your brother's blood (דַּמֵּי אָחִיךָ) cries out to Me from the ground." The Midrash Rabba⁹ quoted by Rashi,¹⁰ commenting on the usage of the plural for the word blood (דַּמֵּי), suggests that it is the voice of Hevel's blood and the voice of all his potential future descendants that were calling out.

It would appear that the absence of an explanation for Hevel's name which means futility was either an unspoken prescience about the plight of man whose meaning would become obvious in the future¹¹ or was given to him after

¹ וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)
² קַיִן - על שם קניתי איש: את ה' - כמו עם ה', כשברא אותי ואת אישי הוא לבדו בראנו, אבל בזה שותפים אנו עמו: (רש"י בראשית ד, א)
³ ...ותולד את קין - ילדה בן שקראה שמו קין. שאמרה קניתי איש את ה', ואף על פי שהם שני שרשים בענין אחד; רז"ל פירשו קניתי איש את ה', המצאתי בעולם איש שלא היתה בריאתו כאחד ממנו וקניתי עם השם כי הוא שם בו חלקו שנפח בו נשמה, וקניתי, כענין קונה שמים וארץ (כ"ב) כלומר שהמציא את העולם, וסמכה המעשה לעצמה לפי שהיא עיקר המצאת הולד ובבטנה נוצר וגדל עד שיצא... (רד"ק בראשית ד, א)
⁴ קניתי איש את - - כמו: כצאתי את העיר (שמו"ט, ט) שטעמו 'מן', או טעמו 'עם', כי איש הוא הפעול לבדו: (אבן עזרא - שיטה אחת - דקדוק בראשית ד, א)
⁵ את ה' - עם ה', כשברא אותי ואת אישי הוא לבדו בראנו, אבל בזה אנו שותפין עמו, לשון רש"י. והנכון לי, שאמרה הבן הזה יהיה לי קנין לה', כי כאשר נמות יהיה במקומו לעבוד את בוראו. וכן דעת אונקלוס שאמר קדם ה'. וכמהו (ונראה) [והראה] את הכהן (ויקרא יג מט), לכהן, ויגש דוד את העם (ש"א ל, כא), אל העם: או יהיה "את ה'" כמו ויתהלך חנוך את האלקים (להלן ה, כב), את האלקים התהלך נח (להלן ו, ט). וקראה האחד בשם קנין והשני הבל, כי קנין האדם להבל דמה, ולא רצתה לפרש זה, על כן לא נכתב טעם בשם השני. והסוד המקובל בענין הבל גדול מאד: (רמב"ן בראשית ד, א) \\\ והאדם ידע את חוה אשתו. אחר שראה שנטרד מגן עדן בחטאו ונקנסה עליו מיתה ולא יחיה לעולם, הוצרך להזדווג עם חוה לקיים המין להשאיר אדם אחריו. ודע כי התשמיש בלשון התורה נקרא "ידיעה", והטעם לפי שהזרע בא מן המוח שהוא מקום החכמה והדעת, ועוד תאמר התשמיש היתה סבתה עץ הדעת, ולכן נקרא בשם ידיעה. (רבינו בחיי בראשית ד, א)
⁶ וַתִּקְרָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)
⁷ וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)
⁸ וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)
⁹ וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)
¹⁰ וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)
¹¹ וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)

וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֶלְקִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הָבֶל כִּי הָרַגוּ קַיִן (בראשית ד, כה)
 הלוא אם תיטיב שאת לשון דורון כמו וישא משאות מאת פניו כלומר, אם תיטיב הדורון שתחזור ותביא דורון אחר מתקבל מוטב ואם לא תיטיב הדורון לפתח חטאת רבץ לפתח דברך החטא שמור שלא תוכל לנקות עצמך בדברים. ופסוק זה מקצרי לשון הוא כמו לכן כל הורג קין כל מכה יבואו ויגעו בצינור. ד"א אם תיטיב שתכבוש יצרך מהרוג אחיך שאתה מתקנא בו יש לי לשאת עונותיך לשון נושא עון, ואם לא תיטיב שלא תכבוש יצרך לפתח ביתך העונש רבץ. חטאת לשון עונש כמו אם יקרץ עון דברי בעלת אוב ויכול אתה להרגו אם תרצה. וא"ת הוא יברח ממני ולא אוכל להרגו ת"ל ואליך תשוקתו של הבל אחיך להיותו שלם עמך כבראשונה ולא יברח ממך. וא"ת הוא גבור ממני ואתה תמשל בו כלומר תתקפה ותוכל להרגו. היינו, ויאמר קין אל הבל אחיו שימשול בו כמו שאמר לו הקדוש ברוך הוא והבל לא הסכים בדבר לפיכך ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו. ואליך תשוקתו פרש"י הוא מתאוה ושוקק להכשילך וא"ת הוא וכך הוא לא תעש עליו ת"ל ואתה תמשל בו ביצר הרע. ד"א ואתה תמשל בו באחיו. בדין נחלה בכורה שהרי בכור אתה. ויש אגדה בב"ר על מה היו מדיינין אמר זה לזה בואו נחלוק את העולם הבל נטל את המטלטלין וקין נטל את הקרקע וכן כתוב ויהי הבל רועה צאן וקין היה עובד אדמה קין אמר ארעה דאת קאים עלה דידי הוא והבל אמר מה דאת לביש דידי הוא דין אמר חלוץ ודין אמר פרח מתוך כך ויקם קין אל הבל וגו'. (חזקוני בראשית ד, ז)
 ...רבי יודן ורבי הונא ורבנן, רבי יודן אומר דם אחיך אין כתיב כאן אלא דמי אחיך דמו ודם זרעיתו, רבי הונא אמר (מלכים ב ט) את דמי נבות, דם נבות ודם בניו אין כתיב כאן, אלא את דמי נבות ואת דמי בניו, דמו ודם זרעיתו, רבן אמרין (ד"ה ב כד /שמואל ב' ג כז) וימת בדם יהוידע אין כתיב כאן, אלא בדמי יהוידע דמו ודם זרעיתו... (בראשית רבה כב, ט)
 דמי אחיך - דמו ודם זרעיתו. דבר אחר שעשה בו פצעים הרבה שלא היה יודע מהיכן נכשו ויצאה: (רש"י בראשית ד, ז)
 הבל - על שם שכל העולם שב להבל. (ר"י בכור שור בראשית ד, ב) \\\ והשני הבל, כי קנין האדם להבל דמה, ולא רצתה לפרש זה, על כן לא נכתב טעם בשם השני. והסוד המקובל בענין הבל גדול מאד: (רמב"ן בראשית ד, א)

that which befell him.¹² Others suggest that the word Hevel means simply a child and therefore there was no need to explicate on the name because its meaning was self-evident.¹³ Either way, Hevel's name was an indication of vanity and hopelessness, lacking a future. In contrast, Kayin's name was embedded with potential, either describing man's partnership with God in creating life and improving the world (see Parshat Bereishit – Disassembling Progress) or an indication of man's dedication to God and His will. This distinction would seem to be at odds with the fact that God accepted Hevel's sacrifice and panned Kayin's offering. To resolve this incongruence, one could simply suggest that God's rejection of Kayin stemmed from his failure to reach his latent promise whereas the acceptance of Hevel's offering was a result of him realizing his potential. The weakness in this approach is that Hevel's name is not befitting of such a lofty understanding of having accomplished one's fulfillment. Moreover, Kayin is the surviving brother who produces offspring which in Sefer Breishit would seem to indicate that he was the chosen one of the two. Those claims could be countered by the fact that Sheit, who replaces Hevel,¹ vicariously brings continuity to Hevel's tragic end and therefore resurrects the character of humanity emanating from Hevel.

The Torah relates that after God punishes Kayin for the murder of his brother, Kayin begins a family and engages in the building of cities.¹⁴ The narrative continues with a description of the descendants of Kayin, enumerating seven generations.¹⁵ The story of Kayin's offspring abruptly ends there and the narrative switches back to discussing Adam and Chava and the birth of their third child Sheit. This literary style is no different than other places in Sefer Breishit where a character exits the stage and would indicate that Kayin would not be the progenitor of God's chosen people. On the other hand, there seem to

be some nuances in the narrative regarding Kayin that possibly point in a different direction.

First of all, it is interesting to note the overlap in names found between the offspring of Kayin and Sheit which is not the case in such similar instances throughout Bereishit.

משפחת קין	משפחת שת
קַיִן	קַיִן
חַנוֹךְ	חַנוֹךְ
עֵיֶרֶד	יֵרֶד
מְחִיֵּאל	מְהֵלֵאל
מְתוּשָׁלַח	מְתוּשָׁלַח
לָמֶךְ	לָמֶךְ

In addition, the enumeration of both families ends with an individual who has three sons

משפחת קין	משפחת שת
לָמֶךְ	נֹחַ
יָבֵל וַיּוֹבֵל וְקַיִן	שֵׁם חָם וְיִפֶּת

Lastly, both lists contain a Lemech (לָמֶךְ) whose child or children have broader impact on humanity. Kayin's descendant Lemech has Yaval (יָבֵל), who was the first of those who dwell in tents and tend to livestock (אָבִי יֵשֵׁב אֶהָל וּמִקְנֶה), Yuval (יּוּבָל), who was the first of all who play the lyre and pipe (אָבִי כָל-תִּפְסֵי כְנֹר וְעוּגָב) and Tuval Kayin (וַתּוּבֵל), who was the forger of all instruments of copper and iron (לִטֵּשׁ כָּל-חֲרָשׁ נְחָשֶׁת וּבְרָזָל).¹⁶ While Chazal see these endeavors in a negative light,¹⁷ objectively their innovations or specialties were constructive to humankind. Shet's descendant Lemech (לָמֶךְ) names his son Noach, saying, "This one will comfort us from our work and the labor of our hands, from the ground which God has cursed."¹⁸ Chazal interpret this verse as a praise for Noach's introduction of agricultural tools that significantly eased and advanced farming and food production.¹⁹ Another anomaly is that

¹² את הבל – לדעת קליריקוס נקרא כן אחרי מותו, כי היתה מציאותו הבל. (שד"ל בראשית ד, ב)
¹³ הבל – בדרך כלל היו רגילים לבאר שם זה במובן של רוח – לא כלום, דבר שאין בו ממש, באשר חיינו של הבל קצרים היו. אולם ודאי לא חשבו על כך, כי אין להניח שהוריו כינוהו בשם אשר כולל בתוכו רמז כה חמור לעתידו של הילד. והנה בזמן האחרון הוכיחו מתוך כתבות אשוריות עתיקות, כי השורש הבל אינו אלא השם הרגיל למלה בן, ואשתקד (1876) הוכיח הד"ר יעקב ברט את קיומו של שורש זה גם בערבית, ואפילו במקרא (השווה "חבליהם תשלחנה" – איוב ל"ט:ג). השם "הבל" אינו איפוא אלא פשוט – בן, ומשום כך גם אין כאן בכתוב כל ביאור לשם זה... (רד"ץ הופמן בראשית ד, ב)
¹⁴ וַיֵּצֵא קַיִן מִלְפָּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-נֹד קַדְמֹת־עֵדֶן: וַיֵּדַע קַיִן אֶת-אֲשֶׁתוֹ וַתֵּהָרֵא וַתֵּלֶד אֶת-חַנוֹךְ (בראשית ד, טז-יח)
¹⁵ 1) קין (2) חנוך (3) עירד (4) מחיאל (5) מתושאל (6) למך (7) בני למך – יבל, יובל, תובל קין ונעמה
¹⁶ וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת-יָבֵל הוּא ה' אָבִי יֵשֵׁב אֶהָל וּמִקְנֶה: וְשֵׁם אָחִיו יּוּבָל הוּא ה' אָבִי כָל-תִּפְסֵי כְנֹר וְעוּגָב: וְצֶלְהָה גַם-הָיָה יְלִדָהּ אֶת-תּוּבֵל קַיִן לִטֵּשׁ כָּל-חֲרָשׁ נְחָשֶׁת וּבְרָזָל וְאֶחָת תּוּבֵל-קַיִן גַּעְמָה: (בראשית ד, כ-כב)
¹⁷ ותלד עדה את יבל ויהי לשעבר היו מקנין להקב"ה במטמוניות, חזרו להיות מקנין אותו בפרהסיא, הה"ד (יחזקאל ח) אשר שם מושב סמל הקנאה, (ד, כא) ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב אדריכליו ובורליו, (ד, כב) וצלה גם היא ילדה את תובל קין, רבי יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר זה תבל עבירתו של קין, קין הרג ולא היה לו במה

להרוג, אבל זה לוטש כל חורש נחושת וברזל, ואחות תובל קין נעמה, א"ר אבא בר כהנא נעמה אשתו של נח היתה, למה היו קורין אותה נעמה שהיו מעשיה נעימים, ורבנן אמרי נעמה אחרת היתה, ולמה היו קורין אותה נעמה שהיתה מנעמת בתוף לעבודת כוכבים. (בראשית רבה כג, ג) ׀ ומדרש אגדה בונה בתים לעבודה זרה, כמה דאת אמר (יחזקאל ח ג) סמל הקנאה המקנאה, וכן (פסוק כא) אחיו תופש כנור ועוגב לזמר לעבודה זרה: (רש"י בראשית ד, כ) ׀ תובל קין - תובל אומנתו של קין. תובל לשון תבלין, תיבל והתקין אומנתו של קין לעשות כלי זיין לרוצחים: (רש"י בראשית ד, כב)
¹⁸ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ לְאִמְרָהּ כִּי יִנְחַמֵנוּ מִמְּעֹשֵׂנוּ וּמִעֲבֹנוּ וַיְדַבֵּר מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה: (בראשית ה, ט) ׀ נִרְחַם יְהוָה וְיִקְחֵ אֶת-רִיחַ הַפִּיחֹם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-לֵוִי לֹא-אֶסֶף לְקַלֵּל עוֹד אֶת-הָאָדָמָה בְּעֵבֹר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְעֻרָיו וְלֹא-אֶסֶף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת-כָּל-חַי כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: (בראשית ח, כא)
¹⁹ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו. מנין היה יודע לומר זה ינחמנו ממעשינו וגו' וכי נביא היה, א"ר שן בן יהוצדק למודין היו שבשעה שא"ל הקדוש ברוך הוא לאדם ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך אמר אדם רבש"ע עד מתי, א"ל עד שיוולד אדם מהול. כיון שנולד נח מהול מיד ידע למך ואמר ודאי זה ינחמנו וגו'. ומהו ממעשינו ומעצבון ידיו קודם שנולד נח לא כשהיו זורעין היו קוצרין אלא היו זורעין חטים וקוצרין קוצים, וזרדדים כיון שנולד נח חזר העולם לשיבו. קצרו מה שזרעו זורעין חטים וקוצרין חטים, שעורים וקוצרין שעורים, ולא עוד אלא עד שלא נולד נח עושין מלאכה בידיהם לכך כתיב ומעצבון ידיו. נולד נח התקין להם מחרשות ומגלות וקדומות וכל כלי מלאכה. (תנחומא בראשית יא)

Parshiyah (paragraph - פ) that describes the family of Kayin does not end with his family, but rather has an appendix of two verses which describe the birth of Sheit and his bearing a son named Enosh "at which time calling in God's name began (אָז הַיְחִיל לְקַרְא בְּשֵׁם יְקֻקּוּק)."20

Why does the enumeration of Kayin's descendants end after seven generations? It could simply be because seven is a typological number throughout the Torah. There is another possible explanation which might carry more significance with it. If one matches up the generations of Kayin and Sheit and looks at the parallel seventh generation of Sheit, it is Metushelach. Metushelach is unique for two reasons. First of all, he is the longest recorded living individual in Tanach. Secondly, if one calculates the years for the generations of Sheit enumerated in Breishit, it turns out that Metushelach passes away at the beginning of the Flood. If that is the case, then one could speculate that the parallel enumeration of descendants of Kayin ends at the seventh generation because they too were wiped out in the Mabul. If so, it would imply that Kayin's family, similar to the remainder of Sheit's family aside from Noach, would have remained a part of humanity and not just shunted aside were it not for the Mabul. That is significant since it implies that Kayin and his family had what to contribute to humankind that was lost.

If one thinks back to the offerings of Kayin and Hevel, while Hevel's sacrifice was accepted, it was Kayin who initiated the concept of bringing an offering to God; he was an innovator. Hevel simply more successfully mimicked his brother's initiative. As noted earlier, Kayin also built cities and his offspring, the children of Lemech, fostered all sorts of innovations. This was embedded in the name given to him by his mother Chava, especially in contrast with the generic, passive or empty name given to his brother Hevel. The problem was that Kayin could not gain control over his innovative side which put him at odds with God (see Parshat Bereishit – Disassembling Progress). He was unable to accept God's direction or the possibility that his actions might not be aligned with God's will. As God points out to Kayin, it was within his power to control his Godly creative side and forge a path together with God as envisioned by his mother when she

named him. Kayin fails that test and instead murders his brother, the ultimate defiance of God, since man is created in the image of God (אלם), in order to reassert his dominance; this problem seems to resurface with his descendant Lemech.²¹ In this context, that is likely why Chazal reinterpret the innovations spawned by his descendants in a negative light despite their seeming objective constructive nature. Sheit, Hevel's replacement, becomes the progenitor of humanity which seems to imply a much more passive human role, one where man awaits guidance and prays to God for change (יְהִי וְנִתְמַנֵּן). Kayin was unable to master his innovative side and therefore all that potential was seemingly, sadly squandered in the elimination of his family. What a loss to humanity, but there is a slightly different end to the story!

There is an oddity with Kayin's descendants in that in addition to Kayin's descendant Lemech's three sons, the Torah also mentions a fourth sibling, a sister Na'ama. Aside from Chava, she is the only woman mentioned in this week's Parsha and similarly the only one mentioned by name until the time of Avraham. Chazal note this aberration and succinctly explain the significance of this woman. She was the wife of Noach. Firstly, this seems to corroborate the speculation that the enumeration of Kayin's descendants ended because of the Flood. More importantly, it means that the progenitor of mankind – Noach, a descendant of Sheit, married Na'ama, a descendant of Kayin. Their children were actually a combination or synthesis of the character of Kayin and Hevel (or Sheit). Kayin's innovative trait alone was not sustainable in God's world, but when combined with and managed by Hevel's passivity,²² it produced a new balance that preserved Kayin's potential in a more palatable form. The way envisioned by his mother when she named him – a joint creator with God who would be dedicated to God and pass that mantle on to subsequent generations.

Shabbat Shalom, Chodesh Tov and B'sorot Tovot

לעילוי נשמת הנרצחים בארץ ישראל, לרפואה שלימה לפצועים, לגאולה קרובה לנעדרים ולשבויים, והצלחה ושמירה ובשורות טובות וישועות ונחמות לכל כלל ישראל ובמיוחד לחיילי צה"ל העומדים על משמר ארצנו

²⁰ וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֱלֹקִים זָרַע אַחֵר תַּחַת הַבַּיִת כִּי הִרְגוּ קַיִן: וְלִשְׁת גַּם־הוּא יָלַד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֵנוֹשׁ אִזְ הַיְחִיל לְקַרְא בְּשֵׁם יְקֻקּוּק: (בראשית ד, כה-כו)

²¹ וַיֹּאמֶר לְמָךְ לְנִשְׂיוֹ עֲדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי גִישִׁי לְמָךְ הַאֲזַנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הִרְגִיתִי לְפִצְעֵי יוֹלֵד לְחִבְרָתִי: (בראשית ד, כג)
²² נראה שחשוב שהשלשלת של קין תהיה דרך האישה שמסמלת הצד היותר פסיבי בדברי אגדה וקבלה